

Beträffande Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 ^(?):

4. Vid konsumentavtal på vilka Rom I-förordningen är tillämplig, är det förenligt med artikel 3 i den förordningen att tolka det så, att de villkor om fastställandet av tillämplig lag som ingår i de "allmänna villkoren" i det avtal som parterna har undertecknat eller som ingår i en separat handling som det uttryckligen hänvisas till i avtalet och som det styrks att den har överlämnats till konsumenten, är giltiga och tillämpliga?
5. Vid konsumentavtal på vilka Rom I-förordningen är tillämplig, är det förenligt med artikel 6.1 i den förordningen att tolka det så, att den bestämmelsen får åberopas av såväl konsumenten som den andra avtalsparten?
6. Vid konsumentavtal på vilka Rom I-förordningen är tillämplig, är det förenligt med artikel 6.1 i den förordning att tolka det så, att om villkoren i den är uppfyllda, ska den lag som anges i den bestämmelsen under alla förhållanden ges företräde framför den lag som anges i artikel 6.3, även om den sistnämnda lagen kan vara mer gynnsam för konsumenten i det konkreta fallet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Málaga (Spanien) den
17 januari 2022 – CAJASUR Banco S.A. mot JO och IM**

(Mål C-35/22)

(2022/C 171/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Málaga

Parter i det nationella målet

Klagande: CAJASUR Banco S.A.

Motpart: JO och IM

Tolkningsfrågor

- 1) Strider det mot rätten till ett effektivt rättsmedel och mot artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna att kräva att konsumenten före ett domstolsförfarande ska ha framställt ett krav utanför domstol för att en ogiltigförklaring av ett visst allmänt avtalsvillkor på grund av att det är oskäligt ska ge rätt till full ersättning (även för rättegångskostnaderna) till följd av ogiltigförklaringen enligt artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal? ⁽¹⁾
- 2) Är det förenligt med rätten till full ersättning och unionsrättens ändamålsenliga verkan och med artikel 6.1 i det ovannämnda direktivet, att det fastställs ett kriterium för fördelning av rättegångskostnaderna som är avhängigt att konsumenten först framställt ett krav utanför domstol till banken om att villkoret i fråga ska tas bort?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29 (svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).